

Štiri pridejane sličice vam kažejo, kaj vse zna taka štorclja. Videli pa boste, da ume še mnogo, mnogo več!

Zdaj pa le pridno na delo, da ne bosta bratec in sestra preveč nestrpna!

2.

Brenčeča plošča.

Dobro, štorcljo ste že napravili. Zdaj pa le poslušajte dalje! Spet bomo eno uganili.

Naše mamice in očetje so za svojih mladih let tudi že znali nekaj podobnega. Le vprašajte jih! Vzeli so velik gumb s starega plašča, ga navezali na nit, tako na »cigu-migu«, in potem vlekli, da se je gumb urno, žurno vrtil in predel pa brenčal kot sladkosneda mačica.

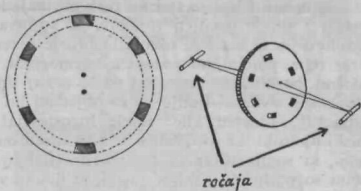
Toda mi si dandanašnji to zabavno igralko pripravimo malo drugače. Hej, kar celo godbo si naredimo iz najenostavnejših sredstev.

Zdaj pa pogledjmo kako:

Izžagajte okroglo ploščo v premeru 5 cm iz tanke deščice po narisanim načrtu. Šest črtnanih koščkov izžagajte, ravno tako obe luknjici zgoraj in spodaj središča. Skozi ti dve luknjici potegnite močno, toda tenko vrvco, dolgo 84 cm (zloženo 42 cm).

Na obeh koncih vrvice pritrdite kot ročaja dva okrogla koščka lesa, ali še bolje, dva kratka svinčnika.

Ako zavrtite ploščo parkrat okoli njene osi, tako da se zamotata oba konca vrvice, in potezate nato oba ročaja navzven počasi in enakomerno (kot bi vlekli trak iz gumija), se prične plošča vrteti in se vrtili ne prestando od zunaj na znotraj in od znotraj na zunaj, dokler vlečete za ročaje. Zraven pa šumi in brenči kakor roj nemirnih čebelic v panju, včasih pa pod spretnim vodstvom tako milo zapoje in zagode, da nobena godba tako.

Zajček na steni.

Bega zajček po stezi,
zdaj po hiši, zdaj po lici,
zdajci šine brž na zid,
uren kakor solnca svit.
Zdaj na strehi, zdaj pri tleh,
spremlja ga le vrisk in smeh.
Zajčka zgrabi — če ga znaš?
Pisan ništrc v roki imaš!

Vera Albrechtova.